

TZIMTZUM

Dok je pretrčavao raskrnicu na nišanu
uz oštre zvižduke metaka iznad glave,
u dovi koju je šapatom mrmljao
cjenkao se s Bogom
budućim i prošlim žrtvama i podvizima.

U arapskim riječima
što su ih osušena usta izdisala
Bog je bio smješten u budućnosti,
a ovaj svijet stvoren iz ničega
koje je Bog odbacio kada je sebe imenovao.
Znao je: ako je Bog oduvijek Bog,
tada je ovaj svijet oduvijek prije Boga,
izuzev ako je svako Njegovo ime anagram
ostalih 99 imena, pa i onog prije imenovanja...

Značenje ovih riječi se rasprskavalo
od jedne do druge strane ulice.

SARAJEVO NOĆU

(drugo izdanje)

Noću, dok se prevrćem u postelji
neki dijelovi Sarajeva nestaju
raskrsnice, zgrade, čitave ulice
zajedno sa uglovima spavaće sobe
u podrumima iskrsavaju nepoznati univerzumi
na svim TV kanalima je Kuća Velikog Brata
i u njoj ja kako se prevrćem u postelji.
Noću neki dijelovi Sarajeva nestaju
i svi su stanovi napušteni
prozori svijetle samo radi lopova
posmatrač iz taksija može jasno zapaziti

da je Begova džamija nacrtana
jer je njena težina na drugom svijetu
i Zemlja je beskrajna ravna ploča
a vrteća kugla njena spakovana beskonačnost.
Noću neki dijelovi Sarajeva nestaju
progutane vriske ubijene djece
vjetar uznosi do ledenih tornjeva Himalaja,
zgrada Parlamenta u daljini opet gori
kad je niko ne gleda
i nebo je zlatom izvezen plašt Katarine Kosače
o tome se dovikuju ulični psi
izlazim na balkon da lajem zajedno s njima –
tramvaj raskopčava ulicu
kao rajsferšlus žensku haljinu.

KOLOSEUM

Od kamene čipke tvojih lukova
ostaše krnjeci podignutih palčeva.
Je l' samrtni krik il' pobjednički urlik
to što tupo odzvanja među stupovima?
Dolje, na pješčanom oltaru –
ko će koga prinijeti na žrtvu?
Ko će čiju sad primiti žrtvu?
Ako je planinska stijena vajarski kalup
morskog talasa il' nazubljenog plamena,
tvoj kamen je istesan ranije.

Prazna je carska loža. Iz nabora pukotina
galopiraju sjene oklopljenih ratnika,
muzičara, pehlivana, pantomimičara, političara,
ovdje je Hanibal nadjačao Scipiona
pogođen vlastitim promašenim udarcima;
stazu kojom su marširale ponosne legije,
gdje je Bahova sveštenica dojila mlado jare,
asfaltirane ceste oprezno zaobilaze.

Lavlje njuške umrljane krvlju
zijev na pustim tribinama.

Tu je Eneja s podignutim štitom
u blagom šuštanju povjetarca
udisao posljednje Didonine riječi.

Čiju glavu nasaditi na kamenu statuu cezara?
Ko da diriguje horskim poklicima?
Ko će od mreže meridijana nanovo načiniti
ukrštenicu znanih matematičkih formula?
U arenu se ulazi kroz dvije kapije istodobno

I prije nego se oglase trube
i zlatni orao s barjaka pokaže pravac vjetru,
na travi gdje se rob učio hrvačkim zahvatima
Galateja postavlja plameni obruč Pigmalionu.
Iz arene se izlazi kroz dvije kapije istodobno.

– Samo Suncem ćeš Sunce vidjeti
i Mitra će na zaklanom biku dojahati
Neron Redivivus u zlatnom oklopu –
kamataru Seneke neposlušni učenik;
motreći odozgo vene i nerve puteva
nepropisno razgranate –
s njime se trguje željama i strahovima
s njime se cjenka za grijeha i dobročinstva

Pa neka mu bude –
u ovoj šahovskoj igri njegova su pravila;
potomci onog kog zadoji vučica
u porotničke toge odjenuti
slijede strogu hijerarhiju čopora.

Kačketi, šeširi, sunčane naočari, fotoaparati
i plastične bočice s osvježavajućim pićem
krstare tuda da pokažu nadmoć
nad izumrlom vrlinom

Njihov je Rim od Rima rimskiji –
i što je veća granica carska,
veća je zemlja varvarska.

MEMENTO MORI

Čak i da sam postao kao Tesla
pa da mi je lobanja starija od rebra,
opet bih prerušen došao ovdje
da ispijam duge kafe ispod suncobrana
i pogledom pratim djevojke u svilenim čarapama.
Osvite i sutone na staklu njihovih sunčanih naočara.
Kako raznose moje minule živote
ulicom dugom ko uzdah na japanskom motoru.
Dok saksofon prevrće stranicu novine
Poput špila karata miješa uspomene

Dovoljan je tek treptaj oka
za bežični *chat* s onom
čije ime je šifra mojih poštanskih pretinaca.
Čije ime je šifra za sunčan dan

U cijelom gradu samo ova bašta
ima *wirelles* s mojim anđelom čuvarom:
oporo sjeme iz pustinjaskog pijeska
čekalo je kišu stotinu ljeta
da upravo ovog trena procvjeta

Pustiti prolaznike da se ogledaju
u prolaznicima iz tvog sjećanja
kao u izlogu najskuplje radnje.
Ispiti kafu, praviti se da ti je stran
na pročelju zgrade lik poglavice Ludog Konja
tenkovskom granatom u betonu isklesan.